

**LA CATEQUESI INTERGENERACIONAL I COMUNITÀRIA:
ENTRE GENERACIONS I AL SI DE LA COMUNITAT**

François-Xavier AMHERDT
Universitat de Friburg (Suïssa)

Resum

Des de fa alguns anys, la «catequesi comunitària» ha esdevingut un tema central en les reflexions catequètiques catòliques, per la influència de teòlegs de diversos països com l'alemany Norbert Mette o el nord-americà Bill Huebsch: *una catequesi per a tots, amb tots i per a tots*. Si considerem les comunitats com a «catequitzants i catequitzades», hem de posar en pràctica una pedagogia de la iniciació, tal com s'havia fet en el catecumenat antic, sota l'impuls dels Pares de l'Església. Atès que les fronteres entre les edats apareixen borroses i també menys delimitades que en el passat, aquest nou paradigma ofereix la possibilitat de models catequètics al si de les generacions i entre elles, especialment en les jornades comunitàries—sovint el dissabte o el diumenge— tal com es van estenent per tot el món en l'Església Catòlica. Perquè no hi ha edat per a la fe, els sagraments i la maduresa espiritual: els infants, els joves i els adults així poden enriquir-se mútuament.

Esquema

1. Conviccions pedagògiques que generalitzen les catequesis entre generacions.-

▪ ***Una catequesi comunitària***

La catequesi no es pot limitar a un sector marginal de la comunitat eclesial, gestionat per persones que serien els especialistes de la seva animació. Cal passar d'una simple «catequesi parroquial», que es desenvolupa a la parròquia, a una «parròquia-catequesi», on la comunitat en ella mateixa, a través de totes les generacions que la formen, en el que ella és, viu, celebra i anuncia, esdevé una veritable catequesi vivent.

▪ ***Unes comunitats catequitzants i catequitzades***

La comunitat acompanya els catecúmens i els catequitzands en el seu itinerari catequètic i, amb sol·licitud maternal, els fa participar de la seva pròpia experiència de fe i els incorpora al seu si. Inversament, la catequesi porta a la comunitat: suscitant relacions interpersonals veritables, fent descobrir l'Església com a família de Déu i fent possible una experiència d'afiliació.

▪ ***La pèrdua de referències cronològiques fixes: la barreja de les edats***

La confusió de generacions i la barreja actual de les edats és una provocació per a la pràctica eclesial que hauria de mobilitzar recursos pastorals i catequètics per tal d'acompanyar el creixement interior de cadascun(a) vers la maduració personal i cristiana: no hi ha edat per a la catequesi ni per als sagraments que ja no estan només reservats a infants o adolescents.

- **El model i la pedagogia del catecumenat**

La formació i el catecumenat d'adults constitueixen el model per a tota la catequesi, de manera que l'acte catequètic ja no està reservat només als petits. La seva pedagogia intergeneracional, es pot viure i aplicar a qualsevol dels moments de plenitud de l'existència, acompanyant cada persona en el camí del seu desenvolupament personal i permetent-li trobar la seva identitat humana i espiritual.

- **La urgència del «segon (primer) anunci»**

Es tracta de la reactivació de la gràcia original vital del baptisme, que es pot donar en qualsevol moment de la joventut i de l'edat adulta. Un «neocatecumenat postbaptismal i eucarístic», que pot valdre per a les persones que s'han mantingut allunyades de la fe i de l'Església, i que desitgen renovar la seva relació amb Déu.

- **La pedagogia d'iniciació**

S'adreça a la totalitat de les dimensions de la persona, tant als sentits, les emocions, la intel·ligència, com a l'ànima i el cor profund i s'arrela en un seguit de «punts de suport» que afavoreixen una decisió i una opció lliures a l'interior d'una societat plural, multi-cultural i interreligiosa.

- **Les catequesis intergeneracionals (CIG)**

Parteixen de la idea que, experimentant concretament la realitat comunitària amb els batejats amb una trajectòria més llarga, els nous iniciats sorgits de les joves generacions tenen més oportunitats d'identificar-se amb l'Església i durar en la seva participació. Així, la comunitat s'edifica en un procés d'engendrament recíproc, des de la convicció que els infants i els adolescents poden estimular i provocar els més grans.

Les CIG responen a diverses exigències:

- **Coherència teològica** entre les pràctiques pastorals i la definició de l'Església com un poble que aplega totes les generacions.
- **Creació de lligams** a l'interior d'un context de mobilitat impersonal, contribuint a l'edificació col·lectiva de les comunitats.
- **Intercanvi de les qualitats espirituals de cada edat:** memòria, responsabilitat, transparència, alè de futur.
- **Naixement d'un entorn educacional** associant els destinataris a una «comunitat en pràctica» per arribar a transmetre l'Evangeli i testimoniar la Tradició.